

МОЛОДІЙ КОМСОМОЛ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН ЄДИНАЙТЕСЯ

Рік видання XI
№ 8 (1176).
ВІВТОРОК
20 СІЧНЯ
1970 р.
Ціна 2 коп.

Орган Київського обкому ЛКСМУ

Контрольний екземпляр

ПЛЕНУМ ПРАВЛІННЯ
СПІЛКИ ПИСЬМЕННИКІВ
УКРАЇНИ

На пленумі правління Спілки письменників України, який відбувся в Києві, йшла велика творча розмова про дальше поглиблення інтернаціональних зв'язків української літератури. З доповіддю «Інтернаціональній взаємозв'язки української літератури», виступив відповідальний секретар правління Спілки письменників України П. Загребельний.

(РАТАУ).

Давай сто ударних днів! За нами — діло!

Перші дні Ленінської вахти стали кроком до нових трудових звершень комсомольців і молоді Добровеличківського району.

У вагоноремонтному депо станції Помічна ювілейну вахту почала зміна секретаря комсомольської організації Геннадія Возовнича. Девіз цього колективу: «Робота тільки вищої якості, Жодного відстаючого поручі!».

Стоденна вахта для молодих механізаторів району — це напружена підготовка до весняно-польових робіт. 13 січня комсомольці Микола Коробка та Іван Нерода з колгоспу «Перше травня» почали ремонтувати свій одинадцятий трактор. Ремонт теж одинадцятим трактором розпочався цей день для молодого комуніста з колгоспу імені Калініна Петра Пінчука. А Микола Дишлюк та Олександр Коврижин з колгоспу «Дружба» в перші дні вахти відремонтували восьмий трактор своєї бригади.

— Сто днів ударної вахти, — сказав секретар комсомольської організації колгоспу «Шлях до комунізму» Володимир Туренко, — це для нас похід за

технічний всеобуч. На курси механізаторів вже підібрали чотири кандидатури. Всього поїде вчитись шість чоловік.

Для 60 хлопців і дівчат, яких комсомол району послав у сферу тваринництва, ювілейна вахта почалася на фермах колгоспів «Україна», імені Ульянова, імені Калініна та імені Чапаєва.

Комсомольці та учнівська молодь активно розповсюджують політичну і художню літературу. До дня народження вождя вони продадуть 3 тисячі книг.

А в райкомі комсомолу в перші дні вахти кожен комсомольський активіст здасть екзамени з фізичної і військово-технічної підготовки з тим, щоб потім самим приймати їх від комсомольців.

— У нас маленька комсомольська організація, — говорить комсорт колгоспу імені XX з'їзду КПРС Віра Ракулєнко. — 13 грудня ми зібрались на збори і вирішили, що конкретно робити в сто днів вахти.

На зборах стояло одне питання: «Старт взято. За нами — діло!».

О. БАСЕНКО.

Добровеличківський район.

Село. Як ти будеш завтра? З тобою залишиться колосисте поле, зелені луки, квітучі вишні. З тобою залишиться щирість достатку і радість праці. І праця буде дедалі продуктивнішою. Адже йдеться до того, щоб все виконували машини.

Яким буде завтрашнє село? Це накреслили делегати III Всесоюзного з'їзду колгоспників. Та щоб виконати ці накреслення, потрібно підняти загальний рівень технічної освіти на селі.

Центральний Комітет ВЛКСМ поставив конкретне завдання перед сільською комсомолією — розгорнути масовий рух сільської молоді за оволодіння технічними професіями, підвищення її технічної культури.

Сьогодні наша розповідь про підготовку кадрів механізаторів в Голованівському районі.

(Матеріал читайте на 2-й стор.).

За кермо!

ІДЕ ВСЕСОЮЗНИЙ
ПЕРЕПИС
НАСЕЛЕННЯ

Як іра Ящукова

З 15 по 22 січня цього року в нашій області, як і в усій країні, проводиться Всесоюзний перепис населення.

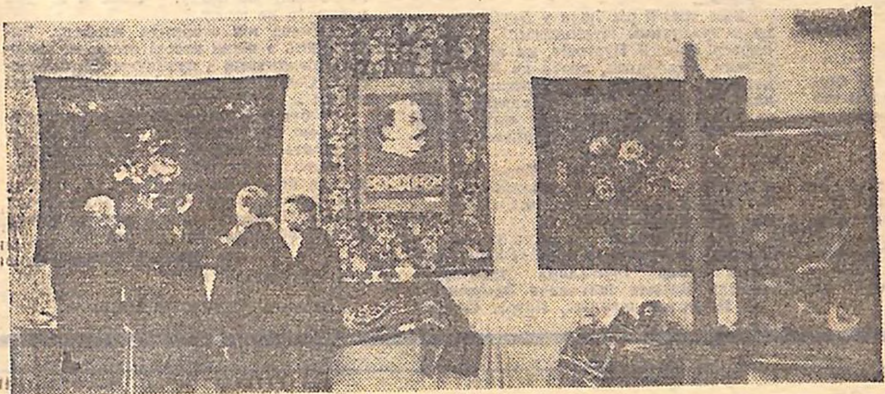
Юні обліковці міста Кіровограда — студенти третього курсу технікуму механізації сільського господарства комсомольці Анатолій Марченко, Анатолій Сокур за два дні повністю закінчили обхід своїх дільниць. Добре попрацювали також студенти машинобудівельного технікуму. Студент четвертого курсу педагогічного Інституту, комсомолець Леонід Набоченко за два дні майже закінчив обхід своєї дільниці, яка складається з 210 квартир.

Серед перших закінчили обхід своїх дільниць: секретар комітету комсомолу колгоспу «Прапор комунізму», кандидат в члени КПРС Анатолій Новиков, інструктор фізвиховання колгоспу «Дружба» комсомолка Іра Ящукова з Нової Праги, вчителька Першотравенської школи Долинського району комсомолка Валентина Яценко, бухгалтер колгоспу ім. XX партз'їзду Долинського району Людмила Будяк, старша піонервожата Федірківської школи Світловодського району комсомолка Віра Яковлева, бібліотекар Григорівської школи Лідія Корженко та багато інших комсомольців.

Перші дні перепису показали, що підготовка була проведена успішно. В місті Знам'яні в переписному відділі № 1 обліковець В. Я. Стефанова майже закінчила перепис на своїй дільниці. По 120 — 170 обходів в день робить її колега О. П. Войтишина із села Мошорине Знам'янського району.

На двох дільницях Устинівського району вже закінчено перепис. Результати підбили обліковці комсомолки Тамара Лисенко і Раїса Язева.

М. АРБЕБЛІТ.

КОВИНИ

МОЛОДІ ТВОРЦІ

В Новоархангельському районному Будинку культури відкрилася виставка технічної творчості учнів району.

Серед експонатів, що виставлені на огляд відвідувачів, чільне місце займає ленінська тематика. Так, учні Новоархангельської СШ виготовили карту, де різноманітними лампочками позначено місця, де жив В. І. Ленін.

Десятикласники цієї школи Ващук, Науменко представили макет рельєфної фізичної карти, де позначено споруджені електростанції за планом ГОЕЛПРО.

Привертає увагу робота учнів Драченко та Кирилюк, які змонтували карту місця, де перебував Ілліч. Цікаву модель привезли десятикласники Кам'янецької середньої школи. Вони сконструювали схему водопостачання свого села.

М. ЛИТВИНЕНКО,
Новоархангельський район.

ПОДОРОЖ У МРІЮ

В дитячій бібліотеці, якою завідує І. Гончар, відбувся районний зліт юних любителів книги. Серед присутніх — комсомольські активісти, юні дзержинці, командири штабів гри подорож «В країну знань».

В читальному залі бібліотеки настав тиша. Школярі слухають записану на плівку промову Ілліча на III з'їзді комсомолу. Потім вони взяли участь у читальній конференції за працю В. І. Леніна. «Завдання Спілок молоді».

Ще один цікавий захід був проведений працівниками дитячої бібліотеки. Це — читальна конференція на тему «Подорож у мрію». На ній виступили учні, які прочитали по кілька художніх творів про Ілліча.

Любителі книги Могилівської середньої школи підготували подібну конференцію для учнів сьомих класів.

М. СІВАК,
працівник райгазети
«Вогні комунізму».
М. Гайворон.

Десятки любителів мистецтва вже оглянули експонати виставки творів самодіяльного образотворчого та народно-декоративного мистецтва, які експонуються в приміщенні Кіровоградської картинної галереї.

На фото: в одному з залів галереї.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ЗА ЛЕНІНСЬКИМИ ЗАПОВІТАМИ

БЕРЛІН. (ТАРС). В підготовці до святкування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна активну участь приймає молоде покоління республіки. Робітники і учнівська молодь, об'єднані в Спілку вільної німецької молоді, наслідують девіз: «По-ленінськи працювати, навчатись і жити». Близько 800 тисяч юнаків і дівчат вивчають теоретичну спадщину Ілліча в 50 тисячах гуртках «Юних соціалістів».

В ході ленінського призову в останні місяці молоді взяли під своє шефство близько 3000 економічних об'єктів.

ЩЕ ОДИН НЕДРУГ ПЕНТАГОНА

НЬЮ-ЙОРК. (ТАРС). «Ми протестуємо проти війни в В'єтнамі!» «Ми підтримуємо страйк робітників компанії «Дженерал електрик!» «Ми вимагаємо демократії!» — такі заклики з'являлися в навчальних корпусках Массачусетського технологічного інституту в місті Кембридж.

Студенти одного із великих вишніх навчальних закладів країни організували в актовому залі масовий мітинг протесту

проти агресії США у В'єтнамі, участі інституту у виконанні військових замовлень Пентагону, а також проти репресій у відношенні активістів студентського руху.

Близько двох сот юнаків і дівчат зайняли після мітингу один із етажів адміністративного будинку інституту, оголосивши сидячий страйк.

ВИЗНАННЯ КЕРІВНИКА МОЛОДІЖНОЇ ЛІГИ

ЗАНЗІБАР. (ТАРС). «Ми хочемо, щоб дружні відносини між молоддю Занзібара і Радянського Союзу розвивались і міцніли. Ми завжди пам'ятаємо, що Радянський Союз першим визнав революційний Занзібар, а радянська молодь першою подала нам допомогу». Ці слова належать віце-голови молодіжної ліги партії «Афро-ширазі», члену революційної ради Занзібару Саїду Натені.

«Ми знаємо, — сказав Натені під час зустрічі з прибулим сюди членом президії комітету молодіжних організацій СРСР Ю. Горячевим, — що 50-річний досвід роботи ВЛКСМ серед молоді може надати велику допомогу в нашій діяльності».

ПАДАЄ ПРЕСТИЖ США

НЬЮ-ЙОРК. (ТАРС). Расова проблема викликає різке падіння престижу США у всьому світі, заявила голова XXIV сесії Генеральної Асамблеї ООН

А. Брукс, виступаючи перед студентами університету штату Огайо.

Можна багато говорити про свободу і справедливість, сказала вона, але це нічого не змінить. Народу всього світу судять зараз про США не за словами, а по тому, що відбувається в цій країні.

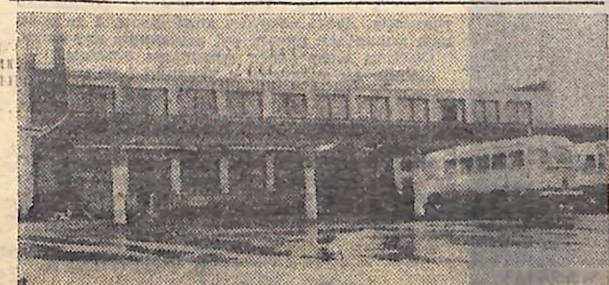
ЗВІЛЬНИТЬ ПОЛІТИЧНИХ!

ПАРИЖ. (ТАРС). В Мексикі створений національний комітет боротьби за звільнення політичних ув'язнених. Про це було оголошено на мітингу, що відбувся в університетському містечку Мехіко, в якому взяли участь студенти, робітники, представники інтелігенції, повідомляє агентство Франс Прес.

Комітет організує збір підписів під вимогою, що вимагає негайного і беззастережного звільнення всіх політичних ув'язнених. Ця вимога була направлена президенту країни.

ПРОТИ СЛУЖБИ В МАРІОНЕТКОВІЙ АРМІЇ

ПХЕНЬЯН. (ТАРС). Молодь Південної Кореї відмовляється служити в маріонетковій армії Півчон XI, яка є послушною зброєю в руках американських окупантів. Які поїжджають агентами ЦТАК, тільки за минулий рік в провінції Південна Чолла було зареєстровано близько 3000 випадків відмовлення від військової служби.

Ще одна чудова споруда із скла і бетону прикрасила місто Олександрію — новий автовокзал.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ЗА КЕРМО!

МАЙБУТНІ ТВОРЦІ

Коли йде мова про підвищення продуктивності праці в сільськогосподарському виробництві, маєтись на увазі, перш за все, подальше озброєння господарства новими потужними машинами, їх раціональне використання. Щоб зрозуміти, яку роль в сучасному виробництві відіграють машини, досить сказати, що лише в минулому році машинно-тракторний парк сільськогосподарських артілей нашого району збільшився на 96 тракторів різних марок, 35 зернових, 30 бурякозбиральних, 8 силосозбиральних та 5 кукурудзозбиральних комбайнів, 24 автомобілі.

Практично ми маємо на озброєнні сільського господарства могутню техніку. Правильне її використання допоможе не тільки підвищити продуктивність праці на селі, а й значно поліпшити якість виконуваних робіт. Крім цього, правильна організація праці механізаторів дозволить значно полегшити, власне, умови праці. Отже, основне питання, яке стоїть зараз перед сільськими виробничими бригадами, це як раціональніше використовувати техніку, допомогти їй повної віддачі.

Першочергову роль у вирішенні даного питання відіграють кадри. Адже від того, наскільки господарство забезпечене спеціалістами, від рівня підготовки сільських механізаторів залежить і використання техніки. Про це не випадково йшла розмова на III Всесоюзному з'їзді колгоспників, своєчасно це питання розглядалось VIII пленумом ЦК ВЛКСМ.

Якщо говорити про потребу в механізаторських кадрах, зокрема, в нашому районі, то вона ще досить відчутна. В Голованівську функціонує СПТУ № 8, яке готує кваліфікованих спеціалістів для кількох районів. Але силами лише училища ми не в

зможі забезпечити механізаторами наші колгоспи в найближчий час. Особливо гостро відчувається потреба в технічних кадрах в таких колгоспах, як імені Карла Маркса, імені Суворова, імені 50-річчя Жовтня тощо.

В районі вирішено створити чотири міжколгоспні навчальні пункти на базі районного об'єднання «Сільгосптехніки», колгоспів «Маяк комунізму», імені Мичуріна та імені XX з'їзду КПРС. Загалом тут буде підготовлено близько 90 спеціалістів. Окремі колгоспи, зокрема «Україна», «По шляху Леніна» та інші, вирішили підготувати механізаторів на базі власних тракторних бригад.

Згідно з постановою VIII пленуму ЦК ВЛКСМ районний комітет комсомолу розгорнув роботу по залученню молоді району до оволодіння технічними професіями. В первинних комсомольських організаціях йде жваве обговорення постанови, ставляться конкретні завдання перед сільською комсомолією. Перш за все, налагоджується тісний контакт комсомольців-виробничників з учнями шкіл — їх майбутніми товаришами по роботі. Так, механізатори колгоспу «Україна» вирішили проводити заняття з учнями Свірнезської середньої школи. В Троянську середню школу завітали молоді механізатори колгоспу імені Мичуріна. В кожному класі цієї школи віднині буде по два вожатих-виробничників артілі.

Райком комсомолу працює над тим, щоб похід молоді за оволодіння технікою в районі було розгорнуто широким фронтом, щоб кожне господарство мало молодих кваліфікованих спеціалістів.

А. ГЕЙКО,
перший секретар Голованівського райкому ЛКСМУ.

Люба Рибачок, Люба Ряб, ченко та Наталя Кулинич вивчають модель плуга.

— 1. **ЧИ ДУМАВ** Іван Порфирівич тоді, в сорок третьому, коли фашисти вели на розстріл, про сина? Напевне, думав. Востаннє дивився на світ і бачив перед собою не чорні западини наставлених проти серця гвинтівки, а малого Петруся — вже дорослим, думим. Не знав десь батько, що син успадкує його професію.

КОРИНЬ СТЕПУ

НАРИС

Гасав уривком байдужий вітер, гуляв долу сирітаний клен, безутішно ридала захвращана вдова. А вдома, в колосіх певнино посміхалось немовлятко...

— Не плач, Петрику. Мило в очі зайде — всяку нечисть вишть. Краще бачитимеш. А погні! Гречку сіяти можна...

— То вони, мамо, в болоті. Пітки Явдох корову завертає.

— Та бачу, що в болоті. Поміч ти моя...

— Хоч і не велика, та все-таки поміч. Другий рік пасе людську худобу. За літо, дивись, на штани та чобітки собі заробить. Підручники купить. ...Важко їй. Сказано, вдова. Спливають делеками літа вдовині, холодні паутини влітають в коси. Один за одним минає листопад.

— 3. Дід Василь вже й сам забув, сильні йому роки. Люди кажуть, дев'яносто. Може й так. Бо такі чимало повидає на своєму віку.

— Любить дід погоспінити. А то ще, як новинку яку визнає. Чувш, Меланко. Оце ще такого й не бачив. Пасу, значить, я Марту за селом. Там, де Володька пшениці косить. Дивлюсь, біжить Жені Петью, вузлика в руці тримає. «Куди?» — питаю. «Дядькові Володі гостинця несу. Мама пиріжків напекла», — каже, та й подає до комбайна. Злазить Володька з комбайна, Петро йому вузлика тице. А сам туди, на гору. Звісно, хлоп'я. Коли це машина — гур-гур, та й поїхала. Петро за кермо тримається, а Володька стоїть собі, пиріжки зминає.

— То чому ж ви, діду, дивуетесь? Петро вже курси комбайнерів в Гайвороні закінчив.

— Чого дивуюсь! Та як же не дивуватись! Машина он яка, а він отакенький. Чого дивуюсь! Про те, що комбайн Володимира Таценка, де помічником Петро, виїшов на перше місце в колосі, дід Василь знає з газети.

— Бачила, Женю, Петра в газеті? Роботничий хлопець. Чисто — батько. Тільки чого він у тебе такий малий виріс?

— Піде в армію — підросте, — віджартувалась Євгенія Семенівна, а саму ніби хто під руки підтримує. Так легко, ніби й не було тяжких років за спиною, так хороше, що крізь щастливі сльози села не видко.

— 4. Мати... Бже третій рік йшли у Вербівку листи з трикутним штемпелем. Йшли на адресу Євгенії Пустовіт, на адресу Катерини. Шоправда, листи до Каті були довшими. Та мати не ображалась. Плекала надію, що може на святки й музики заграють. Ой ви, материнські мрії! Малювалась в уяві синьоюка внучка, та ще одна, та ще...

А може, не вернеться? Може, як інші, подастись в місто на асфальтові вулиці. Невже проміняє на них шпорищені килими біля хати?

Петро цікавився, як ідуть справи в колосі, хто водить його «СК-3». Згадав слова бригадира тракторної бригади Василя Івановича Засовенка.

— Повертай швидше, Петре. Справ у

артілі багато. Твоїм рукам робота завжди знайдеться.

Ніби потрібно йому говорити оте «повертай». Він же корінням вріс в оцю землю. То ж чи зможе жити без весняного вітру, без зеленого шуму, без запаху теплої землі.

Одного грудневого ранку постукав у двері.

— Зустрічайте гостя, мамо!

— 5. Зі стареньким «СК-3» прощався з сумом. Першим він був у Петровому житті. Водив його після закінчення училища, на ньому змагався з комбайнерами-односельцями, повернувшись з армії. Ось і новий красень «СК-4». Тепер обов'язково першість виборе.

Поле минулого року, як повна скриня. Ходять люди, до мене! Ось вам моє золото! Та не долонями, та не пригорішими! Потужними автомобілями пливе воно в колосісті засіки.

Цього літа Петро йшов попередку молодих комбайнерів району. Більше двохсот гектарів косив комбайн. 6031 центнер доброго зерна пішло під Петрову машину. І «Бліскавка», перше джерело інформації колгоспу «Комуніст», у ці гарячі дні сповіщала: «Після передку агрегат, очолюваний молодим комуністом Петром Пустовітом».

Так. Навесні 1969-го Петро став комуністом.

Через деякий час — знову в поле. Тепер вже на порядку денному — цукристи корені. То ж і порадиться разом з своїм помічником М. М. Скрипарем біля бурякозбиральної машини.

Сьогодні Микола Мусійович якось хитро мружить очі.

— То ти ж там з курортів подарунок привезеш?

— З-звідкіля?

— З курортів. Не читав чи що? Там в районній газеті написано, що обком комсомолу нагороджує тебе путівкою до Будинку відпочинку.

Надвечір зайшов до секретаря партійної організації артілі.

— Іване Григоровичу, до Будинку відпочинку не поїду. Поле в ці дні покинути не можу...

...Змова ніч огорнула Вербову. Виглядають з вікон веселі вогники, граються іскринками з пухлятим снігом. Євгенія Семенівна розповідає онучці Людці казку:

— І був той Іван-царевич великим не-посидю. Відпрацює на полі широкому, поставить у стаї свого Коя-скакуна, а надвечір поспішає до Золотого терему, де його царівна Катерина завка-зом працює. Бо і пісню Іван-царевич любить, і жіночу шану, друзів ширших витязів-механізаторів багато має...

Б. КУМАНСЬКИЙ,
с. Вербова,
Голованівського району.

Тема сьогоднішнього завдання на полігоні училища — збирання кукурудзи комбайном «СКХ-3». Але перш за все треба підготувати трактор для цієї роботи.

На фото: йде урок виробничого навчання.

АЛЬМА-МАТЕР — У ГОЛОВАНІВСЬКУ

РЕПОРТАЖ

КОЛИ над Голованівськом сходить зимове сонце, воно обов'язково кидає кілька рожевих мазків на засніжені кроки дерев, які ростуть навпроти двоповерхового будинку, пофарбованого в бірюзовий колір. Офіційна табличка на будинку сповіщає про те, що в ньому міститься Голованівське сільське професійно-технічне училище № 8.

Завдо до початку занять збирається тут молоді. В одній з аудиторій з десяток юнаків енергійно перекидаються технічними термінами. За деякий час розпочинається урок металознавства.

Кілька запитань до хлопців. — Як я потрапив до училища? — Ваня Поліщук перепутує дещо здивовано. — Автобусом... А! Ви відносно того, що мене покликано сюди. Бачте, я з дитинства люблю техніку. Після закінчення школи працював причіплювачем в колгоспі. Потім вирішив, що пора й самому за кермо взятись.

— А у мене це — спадкове, — втручається Володя Мельник. — Батько трактористом працює. З пошаною сталяється до нього односельчанин. Отже, потрібен людям. Ми з ним довго не думали, ким мені бути...

— Механізатори он як потрібні, — продовжує Володимиру розмову Ваня Верба. — Я це зрозумів ще навчаючись в школі. Поїдьте до нас в «Росію», в Ульяновський район, самі переконаєтесь.

Дзвінок.

Імпровізоване інтерв'ю закінчено.

...На видному місці в коридорі училища розташовано стенд, з якого візнає, що 53-а гру-

па цього місяця посідає перше місце. Нелегко було юнакам вибороти першість. Адже три місяці підряд попередку йшли учні з 68-ї. Нелегка праця, та висока честь.

Слід сказати, що в училищі в ході соціалістичного змагання між групами з'явилась хороша традиція. Щомісяця, після того, як очолюваний Костею Косинським комітет комсомолу підведе підсумки і визначить, хто попередку, всі учні під звуки духового оркестру (а оркестр свій) прямують чітким кроком до пам'ятника В. І. Леніну. І групі, котра виборола першість, надається право першій покласти вінок до пам'ятника Іллічу.

У КОМСОМОЛЬЦІВ училища багато справ, і справи цікаві. Нещодавно було організовано лизинг похід маршрутом Голованівськ — Станіславчик. Юнаки пройшли місцями, овіяними легендами про мужність партизан родин Великої Вітчизняної війни.

Тематичні вечори, читальні конференції, зустрічі з ветеранами партії, комсомолу.

До речі, зустрічі.

— Юрко! Де ти вступав у комсомол?

— Тут, в училищі. Квитки нам вручав комсомолець сорокових років Іван Терентійович Канювський. Він у нас частий гість...

Юра Герасимчук, Володя Сінченко, Вітя Ду-

бограй, їхні друзі стали комсомольцями вже в училищі. Напутне слово їм було сказано людьми, за плечима яких нелегкий шлях борця і трударя.

Зараз комсомольці обговорюють постанову VIII пленуму ЦК ВЛКСМ.

...Близько чотирьохсот юнаків та дівчат навчаються професії механізатора в Голованівському училищі. А скільки їх вже залишило ці стіни, повели з собою теплі побажання та ще комплект інструменту на гаждку! (Знову традиція: випускникам училища даруються на останку набір інструментів, виготовлених в училищній майстерні).

Приходять листи в Голованівськ. Директор училища В. Б. Соханевич читає одного з них: «До Армії я працював у своєму колгоспі «Родина» Ульяновського району. Минулої осені призваний. Служу за кордоном. Нещодавно були ми на збиранні картоплі. Довелось зустрітись із зарубіжними трактористами. Коли вони взнали, що я теж тракторист, зразу ж посадили на трактора. Не осоромився, показав, як ми вміємо працювати.

Мрію, коли знову повернусь до себе в село...

На цей лист Грині Мелі учні відповіли: «Ми разом з тобою гордимось нашим училищем. За відмінні показники в соціалізації цього року обласне управління нагородило наше училище перехідним Червоним прапором...»

...Перед тим, як поїхати на виробничу практику, учні довгий час працюють біля машин на учбовому полігоні. В їхньому розпорядженні 36 тракторів, 8 комбайнів, до двохсот різних сільськогосподарських машин.

Віктор Куцаров та Сергій Дубограй регулюють висівні апарати агрегату з ланцюговою кукурудзосаджальною. Андрій Захарович Пащенко, майстер училища, перевіряє якість роботи. Повертається важіль вузловозв'язувача — і на промерзлий ґрунт одночасно падають калібровані кульки.

— Молоді, хлопці. Тепер можна поспробувати в дії.

Гудуть мотори. Хтось перевіряє справність трактора. Хтось вирулює комбайном. І за всім цим дивляться пильні очі керівників навчання. Полігон живе своїм щоденним життям.

...Якби ви побували в училищі! Не завітали до клубу, ваше враження було б неповним. Тут ви можете побувати на репетиції хору, що складається з 120 співаків. Можливо, потрапите на заняття естрадного ансамблю. У всякому разі, ви побачите тут училищну мустанію Поліну Лаврентівну Іскру, Геннадія Петровича Рибак, директора училища, вкладає.

Б. РИТИНЧУК,
м. Голованівськ.
Фото С. Кукурузи, Г. Рибак.

Майстер виробничого навчання Новицький Леонід Климович проводить практичне заняття по вивченню кривошипно-шатунного механізму.

ЛЕНІНІАНА «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

Друзі і товариші Леніна нерідко захоплювалися тим, як вміло Володимир Ілліч проникав у дитячі мрії і бажання, як невимушено і в той же час серйозно розмовляв з ними, жартував, а інколи цілком поринав у дитячі ігри і розваги: бігав, ховався за дерева, сміється голосно, весело, молоді.

Володимир Ілліч з неповторним вмінням знаходив ключі до душі кожної дитини, швидко вступав у найдружніші відносини навіть з незнайомими дітьми і до того захоплювався їх, що вони з нетерпінням чекали зустрічі з ним, відкривали найпотемніші свої бажання, мрії.

Ми знаємо, що безмежна любов Ілліча до дітей виявилася, насамперед, в тому, що зразу ж після перемоги Великого Жовтня, як голова уряду Радянської держави, він безпосередньо займався питаннями здоров'я, забезпечення одягом, харчуванням дітей, будівництвом ясел, садків, шкіл. В найважчі роки для нашої країни Володимир Ілліч постійно дбав про те, щоб діти були здорові, одягнені, щоб вони навчалися. Приймаючи ходоків з різних кінців республіки, він обов'язково розпиту-

вав, чи є в селі дитячі садки, чи відкрито школи для сільських дітей, чи є в цих школах необхідне обладнання, які виникають труднощі тощо. І тут же вживались заходи до того, щоб по можливості забезпечити всі потреби дітей, створити їм умови для нормальної і всебічного розвитку.

Крім турбот державного порядку, Ілліч виявляв свої природжені педагогічні здібності, тонке знання психологічних особливостей дитини.

Саме про це цікавий спогад одного з учнів Ленінської партійної школи в Лонжюмо І. В. Присягіна: «...Одного разу на одній з старовинних і малолюдних вулиць Парижа нам зустрілася дівчинка років чотирьох. Вона гірко плакала. Хтось взяв дитину на руки. Та й зовсім зайшлася.

— Одійдіть подалі, — сказав Володимир Ілліч, — дитина лякається, коли бачить стільки чужих людей. І ніколи не беріть малю на руки, поки з ним не познайомитесь і воно саме не захоче до вас.

Ми відступили кроків на десять... Володимир Ілліч присів навпочіпки і почав у чомусь гаряче переконувати свою маленьку співбесідницю. За хвилину вона вже перестала плакати, далі усміхнулася, а там ніжно, тонесенько зашпала, пританцювуючи.

Якраз у цей момент уся в слезах прибігла мати. Вона схопила дитину, притиснула до грудей, потім кинулася схвильовано дякувати Володимиру Іллічу. Коли мати збиралася йти, дівчин-

ка потяглася з її рук до Леніна, обійняла і поцілувала його, а потім ще частіше оберталася...

— Як вам вдалося так швидко заспокоїти дитину? Напевне, ви знаєте якусь чарівне слово?

— Справа, звичайно, не в чарівному слові, — посміхнувся Ленін. — Треба вдумуватися у психологію дитини, розуміти її.

І далі Володимир Ілліч розповів, як вдалося йому знайти підхід до дитини, здобути її прихильність, переконатися.

— Спершу я запевнив дівчинку у тому, що мати не загубила її і незабаром повернеться за нею. Дитина трохи заспокоїлася і розповіла мені, що її звуть Мадлен. Потім я запитав, чи вміє вона співати. Виявилось, що вміє. На підтвердження вона заспівала пісеньку про Авінсонський міст. В ній розповідається, що на цьому мосту всі танцюють, то ж маленькій Мадлен захотілося показати, як саме. Тут якраз і присіла її мама.

— Володимир Ілліч, а чому ви так пересміялися, коли вам дякувала мати дівчинки? — запитав один з товаришів.

— Я відповів, що лише з великою пажиткою можна вважати мене педагогом, та й то серед дорослих...

П. РЯБОЙ,
проректор по заочному навчанню Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

На фото: В. І. Ленін і Н. К. Крупська з племінником Леніна Віктором і дочкою Робітнік Вірою в Горках.

«Ви знаєте чарівне слово?»

ПРО ЗУСТРІЧ В. І. ЛЕНІНА
З МАЛЕНЬКОЮ
ПАРИЖАНКОЮ, ПРО ЙОГО
ЛЮБОВ ДО ДІТЕЙ

КИЇВ. (Спец. кор. РАТАУ А. Іванов і Ю. Смирнов). Титул найкращих виконавців спортивних танців на льоду і в цьому році не змінив своєї московської «проніскі». Переможцями чемпіонату країни другий рік підряд стали студенти Державного інституту театрального мистецтва Людмила Пахомова і студент фізкультури Олександр Горшков. Усі семеро суддів одноголосно віддали Пахомові і Горшкову перше місце (у них 404 бали).

Свою перевагу над суперниками безперечно лідери наших танцюристів довели переконливо. Навіть в обов'язкових танцях Пахомова і Горшков вражають не тільки бездоганним смаком,

ЗНОВУ—ПАХОМОВА І ГОРШКОВ

але й своєрідністю манери виконання. Окрім в їх катанні тепер важко знайти навіть найбільш прискіпливим спеціалістам, а характер танцю передається з чарівною шедністю.

Срібні призери останнього чемпіонату світу не бояться сміливих експериментів: довільну програму вони виконали під класичні мелодії з творів Ліста, Бетховена, Моцарта. Людмила і Олександр були нестримно швидкі, відмовившись від повільної частини композиції, але

від цього їх танець, мабуть, лише виграв.

Пахомова і Горшков вперше утворили дует у 1967 році, та вже в грудні минулого року гості московського традиційного турніру президент міжнародного союзу ковзанярів француз Жак Фавар сказав, що, на його думку, їх катання близьке до еталону спортивного танцю.

Срібні медалі в Києві завоювали москвичі Тетяна Войтюк і Вячеслав Жигалін, а бронзові — їх земляки Олена Жаркова і Геннадій Карпаносов. Поки що вони не можуть на рівних боротися з лідерами, але поступово наближаються до рівня майстерності чемпіонів. Юні фігуристи танцюють старанно, емоційно, під адало підібраний музичний супровід. Однак їх технічні можливості ще обмежені.

сельмаш» (Гомель), «Шахтар» (Горлівка), «Спартак» (Суми).

ДРУГА ЗОНА

«Металург» (Тула), «Шинник» (Ярослав), «Волга» (Горький), «Металург» (Липецьк), «Динамо» (Ватумі), «Динамо» (Махачкала), «Волга» (Калінін), «Торпедо» (Татарног), «Динамо» (Ставрополь), «Динамо» (Брянськ), «Автомобіліст» (Нальчик), «Динамо» (Кіровоград), «Трактор» (Волгоград), «Толд» (Сумгайт), «Труд» (Воропеж), «Спартак» (Белгород), «Машук» (П'ятигорськ), «Локомотив» (Калуга), «Широк» (Ленінскан), «Дружба» (Майкоп), «Діла» (Горі), «Сатурн» (Рибінськ).

ТРЕТЯ ЗОНА

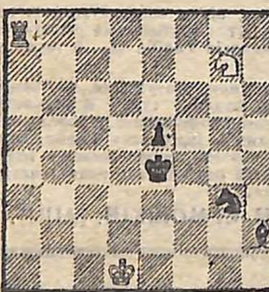
«Сокил» (Саратов), «Кузбас» (Кемерово), «Аерофлот» (Іркутськ), «Нефтяник» (Фергана), «Томіс» (Томськ), «Спартак» (Помар-Ола), «Політотдел» (Ташкентська область), «Восток» (Усть-Каменогорськ), «Селенга» (Улан-Уде), «Іртиш» (Омськ), «СКА» (Чита), «Локомотив» (Челябінськ), «Луч» (Владивосток), «Рассвет» (Красноярськ), «Зеніт» (Іжевськ), «Зірка» (Перм), «Будівельник» (Уфа), «Волга» (Ульяновськ), «Динамо» (Барнаул), «Трактор» (Ташкент), «Металург» (Чимкент), «Торпедо» (Тольятті).

(ТАРС).

КЛУБ 64 КЛІТИН

Керівник клубу
кандидат у майстри
спорту
Г. ДУБІВКА
ЗАВДАННЯ № 10

1. Назвіть шахових гротмейстерів України, перелічіть їхні спортивні досягнення за останні два роки. (2 очка).
2. Що означає термін «спертний мат». Наведіть приклад. (2 очка).
3. Розв'яжіть етюд.

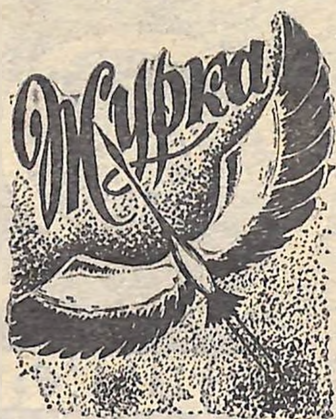
Білі: Крd1, Та8, Кг7 (3 фігури).

Чорні: Крe4, Сh2, Кг3, п:e5 (4 фігури).

Білі починають і виграють. (4 очка).

Останній строк надсилання відповідей до 27 січня.

Віктор ТРУСОВ.

ОПОВІДАННЯ.

Низькі пелехаті хмари білуватою млою оповивають і темну сіль неба, і жовто-зелені крони осокорів, що стрункими легкими вишикувалися на певній відстані від порослих густими очеретовими заростями берегів. Почасті, коли з-за хмар визирає сонце, все навколо перероджується: очерета, в поплістості, стають золотавими, осокори спалахують яскравим полум'ям, а вода, із ртутно-чорної, робиться за мить прозорою, як скло.

Я вдихаюся в ці прощальні посмішки осені, вслухаюся у сумовитий крик журавлів, що долинає з небесної височини і не можу приглушити туги. Я бачу, як десь там, у далекому дитинстві падають вогнем закопчених отвір печі. Червоної зайчики бігають по низькій стелі. Вони намагаються вилізти за вікно в синій простір досвітку, але швидко відштовхуються назад, і вони слабо висвітлюють у темному закуті обвуглені рога чиніла.

Біля столу — мама. Вона, зітхаючи і журно усміхаючись, лаштує мене в дорогу. А я, приголомшений близькою невідомістю, бачу себе вже там, далеко від рідної домівки і не чую, що говорить ненька. Мені все ще здається — не буде ні провідів, ні від'їзду, ще довго все лишатиметься так, як і раніше.

Та ось уже дорога, що рівною стрічкою метнулася аж до таємничого горизонту, зовсім вдалині. А я стою і дивлюсь на маленький червонокопаний прямокутник вікон, за яким лишилося щось таке, чого не можна взяти з собою. Я знаю — на порозі стоїть матінка. Вона тепер дала волю слезам... Мені не видно її, але я довго махаю рукою і тихо шепочу:

— Я повернуся, мамо. Я повернуся...

А над головою сурмлять свою прощальну пісню журавлі... Відтоді сплило за водою багато літ. І ось знову, зачувши журавлиний жал, я не можу втамувати туги.

Журавлиний крик все ближче і ближче. Я вже бачу ключ. Вони летять над станцією, над полум'яними осокорами. Ось вони повисли над мною. Чудесна, хвилююча мить!

І раптом за очеретами громом пролунав постріл...

Розштовхуючи жорсткі стебла очерету, провалюючись в зелені багрові болота, я кинувся до того місця, де вивав журавель. А раптом він лише поранений, і ще можна врятувати його, і птах ще не раз, несучи на крилах літо, просурмить своє прекрасно-сумовите «кру».

Розкинувши на зламаних стеблах крила, журавель повис над водою. З його оперення у воду поволеньки спадали важкі краплі крові. Але в ослабленому тілі ще теплилось життя: птах забився і скрикнув, коли я взяв його до рук...

Щось більше за звичайне бажання не дати зраненій журавлі загинути примушувало мене насильно годувати при-смирлого птаха і лікувати поневчене крило. Саме це дивне почуття нахлиало напівзабуті запахи любові, що ріс колись під вікнами нашої хати, відгукувалося тим, що супроводжує людину, мов чудова пісня, все життя...

Поступово Журка поправилася. (Я назвав птаха Журкою). Вона невідступно стала ходити за мною, з колючою поважністю крокуючи по білій сніговій ковдрі. Її прив'язаність смішила і радувала мене. Все було б чудово, якби не крило: Журці вже ніколи не піднятися у небо.

Зимі приходив кінець. Настала та пора, коли морози ще досить міцні і заметлі хоровають з попередньою завзятістю, але, десь за горизонтом видного, весна переборола зиму і повернуло на тепло. Вигляне сонце — і задзвенять, застучать у кришталеві ланцюжки краплі. То щось тепле мовою немовляти весна.

І Журка засумувала.

Вона годинами стояла в далекому кутку двору на почорнілому від пологих вітрів заметі. В шумовитому таненні снігу їй, очевидно, вчувався далека журавлина пісня.

— Журка! — кликав я її.

Вона підходила. В її погляді вижидалось мені невимовне прохання допомогти.

Стояв теплий, по-справжньому весняний день. Білим струмочком простерлася на західному небосхилі хмарка, перетягнута вогненною кулю сонця. Ледь вловимий вітерець, ніби бісе-ня, що розпущувалося, то тут, то там, підкидав мимолетні сухі листя і тікав своєю, лиш йому одному відомою доро-гою. Раптом з даліни допелось протяжне:

— Кру-у-у!

Над задимленими світло-зеленим туманом молодого листу вербами кружляла зграя журавлів. Я сховався за кушем і почав спостерігати.

На невеличкому п'ятачку вільної від верболізу землі бігла Журка. Вона підстрибувала, намагаючись злетіти, падала на бік і знову підстрибувала... Та ось журавлі один за одним опустилися до неї. А вона з голосним криком, змахуючи здоровим крилом, підбігла до побратимів і відразу ж загубилася в гурті. Журавлі трипожньо походили берегом, а потім піднялися в повітря. Журка теж коротко розігналася, високо підстрибувала і... з криком упала додолу. А іграв, кружляючи, підлімався все вище і вище.

Але що це? Один журавель відокремився від ключа і сі-рою грудкою пішов на Журку, потім знову зник в небо.

Я зрозумів — він кликав її за собою. Так повторилося кілька разів, а потім... Потім, пружно присівши на високі погач, журавель приземлився і більше не злітав.

Тепер на невеличкому п'ятачку землі стояло два птахи, а високо в небі журавлі, вишикувавшись гострим кутком, губили трипожні звуки, летіли далі на північ. Їх нестримно пабили місяць гніздування. А здавалось — летіли вони в далеку країну мого дитинства.

Мені зробилось сумно. Сумно до сліз. Я поспішив помахом руки розпрощався з журавлями, побажав Журці і журавле-ві шастя і закружував додому. Вечірній поїзд відходив через годину. «Не біда, — подумав я — чемадан встигну зібрати, а гостинці мамі куплю в дорожі».

М. СВІТЛОВДСЬК.

Переклад з російської.

ДОРОГА

Вогонь кресало дідове кресало —
Диміла димка в вуса жовтуваті,
А руки «перто» молод підіймали,
Служили вірою і правдою громаді.
Тих ковалів зосталося так мало,
Вони пішли з віками на розмову,
Що меч кузала з мирного орала,
І повертали меч в орало знову.
Та після них вже вирости онуки,
В яких уміння й сила роду єсесли,
Вони взяли дідівський молот в руки
І будували нові щасливі весни.

Михайло РОДИНЧЕНКО.

с. Новоолександрівка,
Доліньського району.

Спорт

ФУТБОЛ

ДРУГА ГРУПА— 66 КОМАНД

У відповідності з постановою Комітету по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів СРСР про проведення ігор на першості і Кубок СРСР в 1970 — 1972 роках Федерація футболу СРСР допустила до змагань у другій групі «А» згідно зайнятих місць в розіграші першості СРСР 1969 року такі команди:

ПЕРША ЗОНА

«Автомобіліст» (Житомир), «Зірка» (Кіровоград), «Металург» (Запоріжжя), «Таврія» (Сімферополь), «Буковина» (Чернівці), «Будівельник» (Полтава), «Балтика» (Калінінград), «Локомотив» (Херсон), «Суднобудівник» (Миколаїв), «СКА» (Львів), «Спартак» (Брест), «Нефтяник» (Гродно), «Авангард» (Тернопіль), «Кри-вобас» (Кривий Ріг), «Азовець» (Жданов), «СКА» (Одеса), «Десна» (Чернівці), «Шахтар» (Ке-льмь), «Спартак» (Івано-Франківськ), «Гом-

Для допитливих:

Пошуки нафти, вугілля, руди... по карті

Водорості — майбутнє кулінарії

Помилка торгівця стародавніми рукописами

Ще одна «галерея» в печері

Грона зриває машина

БАГАТО спеціалістів передбачають, що через чверть століття водорості займуть важливе місце в нашому щоденному меню. Кулінари майбутнього будуть готувати з них «овочеві», «м'ясні» і «молочні» блюда, які майже нічим не відрізнятимуться від натуральних.

Вже зараз людство в пошуках рослини, яка все частіше звертається до Світового океану. Щоб переконатись в цьому, не потрібно відправлятися в далеке плавання. Достатньо побувати в Інституті зоології Академії наук Молдавської РСР.

Світ водоростей — величезний, — говорить спеціаліст по морській фауні кандидат біологічних наук Василь Шалар, — від мікроскопічних рослин до справжніх підводних велетнів висотою в сімдесят метрів. «Виробнича потужність» цієї біологічної держави колосальна: водорості виробляють в десять разів більше органічних речовин і в п'ять разів більше кисню, ніж вся рослинність суші. Якщо ж створити цим

НАШІ ДРУЗІ — ВОДРОСТІ

підводним «злаком» умови — цілеспрямовано вирощувати їх, підживлювати, оберігати від ворогів, — вони зможуть давати в п'ятдесят, сто разів більше корисних органічних речовин. З одного гектара водоростей глибиною всього лише в один метр, заселеного водоростями, можна одержати щорічно до 400 тонн білка, не гіршого за пшеничний.

Але тут є проблема для біологів: як вирощувати ці примхливі творіння в штучних водоймищах? В річках вони загрожують все заповнити собою, а в басейні, зовсім поруч, не хочуть рости. Чому? З іншого боку, як з ними боротись, коли водорості виходять із підпорядкування, забруднюють водоймища, поглинають в них інші життя, забивають роботу гідропоруд?

Однією з найцікавіших є проблема синьо-зелених водоростей. Ці мікроорганізми, що ростуть колоніями, забруднюють водоймища електростанцій. Доводиться викидати їх на берег десятками тонн.

У водній рослинності, — говорять на закінчення Василь Шалар, — багато корисних супутників. Треба лише допомогти природі, і вона сама потурбується про розумну рівновагу. Ми вже розводимо в багатьох водоймах далекосхідної природи риб — білого і строкатого товстолобика, білого амура. Вони досягають вагою до 35 кілограмів і чудово очищають басейни від водоростей.

Анатолій КОГАН. (АПН).

КАРТА ЗЕМНИХ ТАЄМНИЦЬ

Державна премія 1969 року в галузі науки і техніки присуджена академіку Олександрову Янішину і групі вчених, які працюють під його керівництвом: Олександрову Пейве, Михайлу Муратову, Радиму Гарецькому, Миколі Зайцеву, Юрію Пущаровському, Глебу Удінцеву, Миколі Хераскову за створення тектонічної карти Євразії і монографію «Тектоніка Євразії».

Про цю роботу кореспонденту АПН розповіли сибірські вчені — академік Юрій Кузнецов і професор Геннадій Поспелов.

НИКОМУ із сучасних мандрівників вже не стати Христофором Колумбом: і величезні континенти, і маленькі острови Землі — все нанесено на карту. Про земну кору і мантію на уроках розповідають школярам. Із космосу людина дивиться на Землю, як на добре знайомий рідний дім.

В науці про Землю нібито і немає місця для сенсацій. — Людині здається, що вона знає свою планету, — говорить професор Геннадій Поспелов, — а між тим, якщо порівняти Землю із яблуком, то навчена частина її кори — лише шкірка яблука. Далі — напівтаємниці і таємниці... Це порівняння не дає вченим спокою. Що і за якими законами відбувається в середині на-

шої планети? Тектонічна карта допомагає відповісти на ці питання. А тому я вважаю, що створення її є великою подією в науці.

Геологічна карта — звичайний портрет Землі: будова, вік, склад, — продовжує розмову академік Юрій Кузнецов. — А тектонічна карта — це об'ємне зображення того, що побудувала природа в земній корі, зображення її структури. Така карта показує і поверхню Землі, і те, що можна дізнатись тільки за допомогою геофізичних або глибокого буріння.

Тектонічна карта Євразії, ніби рентгенівський промінь, висвітлює таємниці, сховані не тільки поверхнею суші, але й водами морів, які омивають континент. Геологи вперше по-

бачили, як зв'язані між собою структурні континентів. Ця карта — своєрідна геологічна історія цілої планети. Ось чому її наукові висновки можна покласти в основу загальної теорії еволюції нашої планети і розвитку інших планет Сонячної системи.

Карта створена на матеріалі, зібраному геологами різних наукових установ СРСР. При цьому використовувались результати досліджень, проведені в усіх країнах Європи і Азії. Така величезна маса наукових даних по тектоніці раніше не узагальнювалась.

Це — теорія. А світ звик отримувати досягнення геологів перш за все з практичної точки зору. Чи допомагає тектонічна карта знаходити нові родовища корисних копалин? — ось найбільш часте запитання, на яке ми відповідаємо: «Безумовно». Справа в тому, що одні зміни в земній корі сприяють утворенню і накопиченню нафти, інші — вугілля або руди. На тектонічній карті помічені величезні, тисячохілометрові, що переходять з країни в країну, геологічні структури і пояси. Одні — давно і добре вивчені, і знамениті корисними копалинами, інші — ще чекають свого часу.

Але за різними аналогіями можна передбачити: в цьому районі повинна бути нафта, в цьому — вугілля або руда. Останнім часом, наприклад, використовуючи тектонічну карту Євразії, спеціалісти передбачили, що в Монголії повинні бути поклади ртуті, аналогічні сибірським. Зараз планують літню експедицію 1970 року, в якій будуть працювати радянські і монгольські спеціалісти. Мета — перевірити цю гіпотезу.

Інший приклад. Населенню

Землі, особливо жителям жарких країн, не вистачає прісної води. Вона стає дефіцитною. Людство почало планувати її витрати, і в цьому йому, безперечно, допоможе нова гідрогеологічна карта артезіанських водних басейнів Євразії, складена на основі тектонічної карти.

Словом, практичне значення карти напевно, — продовжує академік Кузнецов, — в міжнародному масштабі. В кожній країні за тектонічною картою Євразії можна визначити райони, потенційно багаті корисними копалинами.

Та ми повинні знати свою планету не тільки для того, щоб одержати її багатства, — закінчує професор Поспелов, але й для того, щоб до кінця визначити місце людства в природі, зрозуміти особливості розташування населення...

Справді, в Євразії живе майже два мільярди чоловік. Якими енергетичними ресурсами вони розраховують сьогодні і які створить Земля в своїх надрах? Що відбувається з планетою, приміром, через сто років. Чи зруйнуються міста там, де сьогодні Земля зовсім спокійна, чи стане теперішня прибережна суша морським дном, а теперішнє дно — сушею?

Над цим зобов'язані думати геологи. В історію народів не раз втручалися різні геологічні події: потужні землетруси, раптові виверження вулканів, які вважалися поганими, найвіддаленіша і найбільш таємнича з них — Атлантида!

Тектонічна карта Євразії допоможе більш чітко визначити геологічно активні зони материка. Нарешті, вона вплине на розвиток всіх галузей геологічної науки.

(АПН).

Цех транзисторних радіоприймачів Дніпропетровського радіозаводу розпочав випуск другого мільйона апаратів. На його конвеєрі — новий транзисторний приймач «Спорт-4», який своєю якістю не поступається перед багатьма зарубіжними зразками.

На фото: групкомсорт змінні слюсарі-слюсарки Анатолій Павлов за монтажем нового транзисторного приймача «Спорт-4».

Фото А. ЗАПАРІ.

Художня «галерея» кочівників

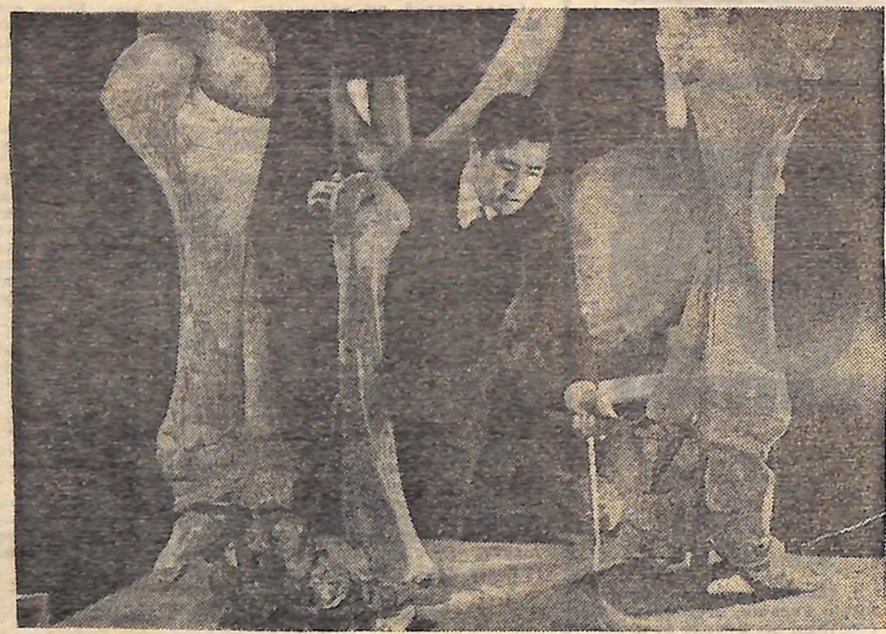
У виведено на захід від озера Балхаш. Вона складається з п'ятисот з лишком композицій та окремих зображень, вирізьблених на скелях в IV тисячоліттях до нашої ери. Одну з найцікавіших композицій створено приблизно п'ять тисяч років тому. В центрі її — дві великі фігури оленів, решта простору заповнена зображеннями гірських козлів, які й досі живуть в горах на півдні Казахстану.

Апарат для сліпого

Завідувач офтальмологічної клініки Шепітського медінституту Польської Народної Республіки професор Вітольд Старевич сконструював апарат для сліпих. Основною частиною його є спеціальна фотокамера, яка укріплюється на голові сліпого. З допомогою такого апарату сліпий може розрізняти білий і чорний кольори. Тепер професор працює над удосконаленням свого винаходу і добирається, щоб сліпі могли розпізнавати предмети різних кольорів.

Машина і виноград

На рейнських виноградниках (ФРН) у минулому році вперше збирали виноград машиною. Вона схожа на трілопний трактор, рухається між рядами лоз. Двома її шлангами з розширеним на кінцях двоє робітників за годину збирали тисячу кілограмів в'язу. Шланги втягують грона винограду, як пилосос, але покино разом з ягодами втягують частково і листя. Тепер конструктори оснащують машину спеціальним пристроєм, що видаляє листя під час збирання винограду.

РІДКІСНИЙ МАНУСКРИПТ

РАВАЛПІНДІ. В Лакхорі обнародований рідкісний рукопис основоположника поезії на мові урду Мірзи Галіба.

Цікава історія цієї знахідки. Кілька місяців тому торговець стародавніми рукописами з індійського містечка Амроха зустрівся із скупним ком-букіністом із Бхоала і запропонував йому придбати ці манускрипти за 25 рупій. Лише поглянувши на них, букініст відразу ж відчув, що перед ним твори великого поета. Однак він не подав виду і торгувався принаймні на протязі години. Врешті-решт обидві зійшлися на ціні в 11 рупій.

На другий день, після консультацій із спеціалістами, букініст опублікував оголошення про продаж рукописів Галіба за... 6 тисяч рупій.

Але перший власник, зрозумівши, яку помилку він допустив, подав у суд. В результаті манускрипти були конфісковані і передані на збереження в один із індійських банків. Фотокопії древніх і дорогих скарбів жителів Індії і Пакистану релігійно опублікував пакистанський журнал «Нукуш».

Н. ЕРМОШКІН. (АПН).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІТОРОК, 20 січня. Перша програма. 11.00 — Телесті. (К). 11.10 — Науково-популярний фільм «Служити прогресу». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Фільм «Важка для учнів 9 класу. «Важка та невгамовність». 12.10 — Художній фільм «Кам'яний хрест». (Кіровоград). 17.05 — Новини. (М). 17.15 — Телесті. «Світлий шлях додому». (М). 17.45 — Телесті. (К). 18.00 — Програма передачі. (К). 18.05 — Для школярів. «Розповіді про Леніна». (М). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. «Актуальні проблеми наукового комунізму». (М). 19.00 — Художній фільм «Відплата». (2 серія). (К). 20.00 — Телесті. «Незабутні зустрічі». (К). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — Кіноапарат. (М). 22.45 — «Вечірні історії». (Кіровоград). 23.15 — Телесті. (К).

СЕРЕДА, 21 січня. Перша програма. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів. «Стартує мужність». (М). 10.45 — Кіножурнал «Хочу все знати». (М).

11.00 — Телесті. (К). 11.10 — Документальний фільм «Едуард Смілягіс та «Варяг». (К). 11.35 — Шкільний екран. Суспільство: знавство для учнів 10 класу. «Система радянського права. Трудове право». (К). 16.45 — Кіноленініана. «Ми йшли з Іллічем». «Мужність». (Кіровоград). 17.05 — Новини. (М). 17.15 — Молодіжна програма «Материнка». (Херсон). 17.45 — Телесті. (К). 18.00 — До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. «Важкий документ епохи». (Кіровоград). 18.30 — Розповіді про робітничий клас. (Донецьк). 19.00 — Кіножурнал та художній фільм «Найдовша ніч». (Кіровоград). 20.40 — «Програма Час». (М). 21.15 — Документальний фільм «Ленін». (М). 22.00 — Кравченко — «Жоретіст». Спектакль Одеського театру опери та балету. (Одеса). В перерві — телесті. (К).

ЧЕТВЕР, 22 січня. Перша програма. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів. «Снігові колобаси». (Сімферополь). 10.45 — Співочий концерт. (М). 11.30 — Ленінський університет мільйонів. «Актуальні питання наукового комунізму». (М). 12.00 —

Телесті. (К). 12.10 — Кіножурнал та художній фільм «Як велике серце». (Кіровоград). 16.30 — «Голубий екран-школяр». «Озера», «Каспійське море», «Аральське море». (Кіровоград). 17.05 — Новини. (М). 17.15 — «Господарі землі». «Спозніти в стелу». (К). 17.40 — Телесті. (К). 18.00 — Літературно-музична композиція «Данко». (Кіровоград). 18.20 — Телесті. (Кіровоград). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. «Школа політичної самосвідомості». Роль молоді. (М). 19.00 — Програма «Час». (М). 19.30 — Колорит телебачення. Чемпіонат СРСР з хокея. «Дипломат» (Москва) — ЦСКА (М). 21.45 — Журнал «Мистецтво України». (Одеса). 22.45 — «Спасибі за твої пісні». (К). 23.10 — Телесті. (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2

Вдень 20 січня по області та місту очікується
хмарна погода, місцями сніг, слабка хуртовина.
Вітер східний, помірний до сильного. Температура
повітря — 3 — 8, по місту — 4 — 6 гр. 21 і 22 січ-
ня — хмарна погода, часом сніг, хуртовина. Вітер
східний, помірний до сильного. Температура повіт-
ря: вночі — 2 — 7, вдень близько 0 гр.